

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 211/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť E., spol. s r. o., so sídlom N., zastúpenej advokátkou JUDr. V. K., N., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 20 Cb 147/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť EMINENT - S, spol. s r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. júla 2005 doručené podanie E., spol. s r. o., so sídlom N. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. V. K., N., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť na prieťahy v konaní na Okresnom súde v Nitre pod č. k. 20 Cb 147/99*“.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„Na OS v Nitre sa pod č. k. 20 Cb 147/99 vedie konanie vo veci navrhovateľa G. s. r. o., so sídlom B. proti odporcovi: E. spol. s r. o., so sídlom N. o zaplatenie 34.503, - Sk s prísl.

Navrhovateľ podal na OS v Nitre predmetný návrh dňa 3. 9. 1999. Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 2 Rob 1121/99-12 dňa 21. 9. 1999. Dňa 12. 10. 1999 sme prostredníctvom našej právnej zástupkyne podali proti platobnému rozkazu odpor. Podaním odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu. Napriek tejto skutočnosti sa na OS v Nitre konalo prvé pojednávanie dňa 20. 1. 2003. Sme presvedčení, že súd vo veci riadne nekonal, čím došlo k prieťahom v konaní v trvaní približne troch rokov. OS v Nitre vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 12. 3. 2003. Napriek tejto skutočnosti bol rozsudok doručený našej právnej zástupkyne až dňa 14. 1. 2005. Sme presvedčení, že ani v tomto prípade OS v Nitre riadne nekonal, čím došlo k prieťahom v konaní v trvaní približne dvoch rokov.

Vzhľadom na nečinnosť súdu sme dňa 13. 4. 2005 podali na OS v Nitre sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov. Dňa 13. 7. 2005 nám bola doručená odpoveď na sťažnosť, v ktorej boli konštatované prieťahy v konaní...

Máme za to, že OS v Nitre vo veci riadne nekonal, čím došlo k prieťahom v konaní. Poukazujeme na tú skutočnosť, že na OS v Nitre sa konalo prvé pojednávanie až dňa 20. 1. 2003, čo je 1197 dní po tom, čo sme vo veci podali odpor dňa 12. 10. 1999. Ďalej poukazujeme na skutočnosť, že OS v Nitre nám doručil rozsudok vo veci dňa 14. 1. 2005, čo je 675 dní po tom, čo súd vo veci rozhodol dňa 12. 3. 2003. Podľa nášho názoru súd vo veci spôsobil prieťahy v konaní v celkovom trvaní 1872 dní.

Rozsudkom OS v Nitre sp. zn. 20 Cb 147/99-60 nás súd zaviazal k zaplateniu 34.503,- Sk spolu s 0,05 % úrokom z omeškania denne od 27. 3. 1999 až do zaplatenia. Proti predmetnému rozsudku sme dňa 27. 1. 2005 podali odvolanie. KS v Nitre na pojednávaní dňa 15. 6. 2005 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Do dnešného dňa nám rozsudok KS v Nitre nebol doručený. Je zrejmé, že musíme spolu s istinou zaplatiť navrhovateľovi aj úroky z omeškania, a to aj za obdobie, kedy OS v Nitre riadne nekonal. Za obdobie, kedy OS v Nitre riadne nekonal, predstavujú úroky z omeškania sumu 32.295,- Sk...

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti máme za to, že súd porušil naše ústavné právo garantované v čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Nekonáním súdu došlo k prietahom v konaní v trvaní 1 872 dní.“

Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Okresný súd v Nitre v konaní vedenom pod č. k. 20 Cb 147/99 porušil právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 32.295,- Sk, ktoré je Okresný súd v Nitre povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet sťažovateľa.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj

sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú je preto možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, I. ÚS 56/03, IV. ÚS 59/03).

Ústavný súd sa osobitne zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00).

Okresný súd Nitra vo veci vedenej pod sp. zn. 20 Cb 147/99 rozhodol rozsudkom 20. januára 2003 doručeným právnej zástupkyňi sťažovateľky 14. januára 2005. Proti rozsudku podala sťažovateľka 27. januára 2005 odvolanie. Krajský súd v Nitre rozhodol 15. júna 2005 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Sťažovateľka namieta, že rozsudok jej do podania sťažnosti ústavnému súdu nebol doručený. Uvádza tiež, že sťažnosť na priet'ahy v konaní (na nečinnosť) okresného súdu podala 13. apríla 2005 (t. j. v čase, keď už podala 27. januára 2005 odvolanie proti doručenému rozsudku okresného súdu).

Z uvedených skutočností vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu, t. j. 18. júla 2005, už nemohol žiadnym ústavne relevantným

spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom. Tento stav viedol ústavný súd k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2005